

...”Ki távol sír e nemzetem”...

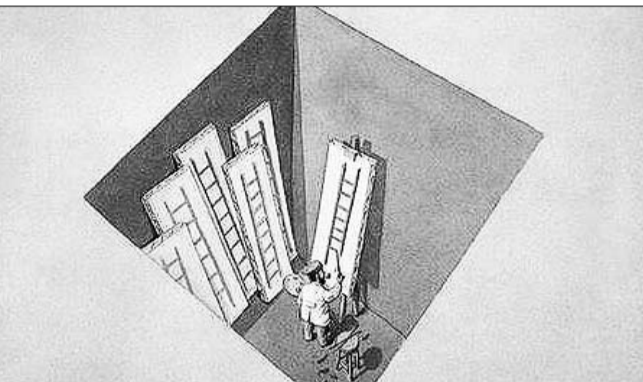
– Választás 2010 –

Igen, túl vagyunk egy választáson, amely érdekes, de nem új tapasztalatokban bővelkedett. Mindjárt az elején azt mondták a kommunisták, hogy aki nem ment el szavazni, az a kormány ellen szavazott, majd a végén a miniszterelnök úgy nyilatkozott, hogy aki elment szavazni, az felhatalmazást adott a kormány munkájához, aki otthon maradt az engedélyezte azt. Nos, az efféle politikusi marhasággal tele a padlás. Inkább a népről kellene beszélni, s azokról a pártokról, amelyek saját súlytalanságukat nagyságuk bizonyítékaként magyarázzák. Olyan a választás utáni magyarázkodás, mint a hülyegyerekek magyarázkodása akkor, ha valami rosszat csinálnak. Ma eldöntöttem, hogy soha többé nem veszek részt ebben a nagy össznépi cirkusban, mert Magyarország társadalma úgy ahogy van elmgógyintézetű kezelésre szorul, vagy annyira primitív, hogy ez a másik ok hátralévő életemben a választásoktól való távolmaradásra.

Mit is vonhatott le a Magyarországot kívülről szemlélő ember a 2010-es önkormányzati választásokról? Azt, hogy nem a nemzeti lét, a nemzet megmaradása és céljainak megvalósítása, nem a hazaszeretet irányította a kampányt, hanem az önös érdekek, a rengeteg gerinctelen niemand hatalomvágya, és a megélhetési politizálás. (Aki eddig kommunista volt, ma független, vagy fideszes, jobbikos, esetleg LMP-s jelöltként próbált szerencsét. És sokaknak sikerült is elhitetni önmagáról, hogy valóban az akinek mondja magát.)

A kormánypárt győzelme nem véletlen, hiszen programja elfogadható és talán azt is mondhatjuk, hogy nemzeti. Ellenben a Jobbik ezen a választáson tragikus politizálásával drámai helyzeteket teremtett. Számos településen a Fidesz győzhetett volna, ha a jobbik nem indít jelöltet, de mert indított, a kommunista lett a település vezetője. Ma megint azt gondolom, mert ezt láttam, hogy a jobbik politikai részvétele csupán a zavarkeltés a kommunisták előrelépésének eszköze. Példaként talán a Pest megyei Halásztelket említhetném, ahol a Jobbik 174 szavazata elegendő lett volna a kommunista jelölt bukásához, ha ezt a 174 szavazatot a Fidesz kapja meg. Ehelyett, sem a Jobbik, sem a Fidesz nem győzött, de a szocialista jelölt dobszó mellett vonulhatott be újra a polgármesteri hivatalba. Persze a Jobbik politikájának köszönhetően. Mit lehet erre mondani? Megérdemlik a szavazók, és megérdemlik a pártok.

A szavazók?... Nos, ők a társadalom kisebbik, értékesebb része. A társadalom többsége viszont a választás napján otthon ücsörögött, mert dög volt felemelni a fenekét, hogy lakóhelye, megyéje ügyében eljárjon. Ő csak pófálni és elégedetlenkedni tud, tenni nem. Ez az ócska többség ment 1948-ban Mindszenty Mária-évi szentmiséire, és ez a többség gyűjtött egy évvel később, Rákosi pajtás kérésére aláírásokat Mindszenty akasztása érdekében. Igaz, az akasztás elmaradt, Esztergom hatalmas jellemű és népét szerető prímása örökre eltűnt a magyar közéletből.

Ez a magyar többség harcolt 56-ban, majd jelentette fel bajtársát 57-ben, hogy ő maga megússza. Ez a többség ment két nap két éjjel tömegesen Kádár tömeggyilkos diktátor ravatalához (s őrizi az ott kapott emléklapot), s ez sirta el ugyanígy Antall Józsefet is két év elteltével épp olyan tömegesen. Ez a többség választotta vissza Antallék után Horn Gyula ÁVH-s kormányát, majd ez szavazott az első Orbán kormányra is. És utána még kétszer kellett neki a kommunista söpredék, akit talán négy év múlva ismét visszahoz a hatalomba, mert hiszen kicsi ország vagyunk és csak egy söpredékünk van... (Persze, ha telik a zsebe, úgy Orbánék maradnak! Am, ha áldozatot követel majd az Orbán kormány, akkor repülnek... mert a társadalom söpredékének nem a haza, a nemzet, hanem a saját érdeke fontos.)

A társadalom kisebbik része, akinek még számít valamit az ország elment szavazni, és ideiglenes győzelmet vívott ki. A nagyobbik rész nem ment el. Vár. Jobb lesz-e neki vagy sem?... A pártok rossz személyi politikája, a kompromisszumok pedig áthatották az egész kampányt, s a végeredmény is. Dögszag van ma Magyarországon, és ez a dögszag nem a kormányból, hanem magából a nem szavazó társadalomból, a tudatlanságból, a kihagyott lehetőségekből árad. 2010-ben újra kihagyott ez a nem szavazó söpredék-társadalom egy lehetőséget, amellyel végleg kibredalhatta volna 65 évünk elrablóit, a gyilkosokat, a kultúra és a tudás, az érték és az erkölcs eltipróit. De ez a tár-

sadalom nem tette meg. S miért is tette volna, amikor édes saját magát is kiirtja, ha saját még edesebb érdeke úgy kívánja... s aki ezt teszi, miért érezne nagyobb felelősséget a hazájáért, a nemzetéért? Ócska társadalom ez, dögszagú, és megérett a megsemmisülésre, amelyet önmaga készít elő szisztematikusan és mérnöki pontossággal. Ennyi ócska és aljas áruló egyetlen országban sincsen a világon...

Lehet persze „orbánviktorosan” is felfogni a dolgokat, miszerint „a nép ma döntött, és tudja, merre akar menni! Ma már nem csak azt tudja, hogy mit nem akar, de azt is tudja, hogy mit akar” - etc...

Győzelemről azonban ma csak a politikusok beszélnek. Normális ember nem. Ugyanis a társadalom nagyobbik része (ők nem mentek el választani!), és a pártok egy része olyan, mint a kiéheztetett és ketrecbe zárt ebek. Isten irgalmazzon, ha egyszer kiszabadulnak, mert akkor szétmarnagolnak mindent.

Ebben a társadalomban, amelyből évek múlva minden érték kihál, hiszen a folyamat megfordíthatatlan, én nem veszek részt többé. Sem választani nem megyek, sem kritizálni nem fogom a kormányokat (már amennyit még megélek), de még panaszra sem nyitom a számat. Legjobb ezt a társadalmat pártostul, civilszervezetestül, nem szavazó többségi társadalmastul és mindenestül kívülről szemlélni. (Ma már lassan irigylem azt, akit Trianon elszakított, hiszen szerencsés, aki nem ehhez a magyarországi IQ-hiányos, öngyilkos és végtelenül primitív társadalomhoz tartozik...) Ebben részt venni, egyenes út a pszichiátriára, az intenzív-re vagy a szép díszes dobozba.

Ötvenhárom évesen, a mai magyarországi magyar társadalom tekintetében Tompa Mihály mondatait érzem kiteljesedni, és utolsó sorának érzelmét életem át egyre élesebben... bár amíg tudok, harcolok ellene:

(...)

„A menyasszony meddőségért eped,
Szüle nem zokog holt magzat felett,
A vén lelle örömmel eltelik,
Hogy nem kell élni már sok ideig.

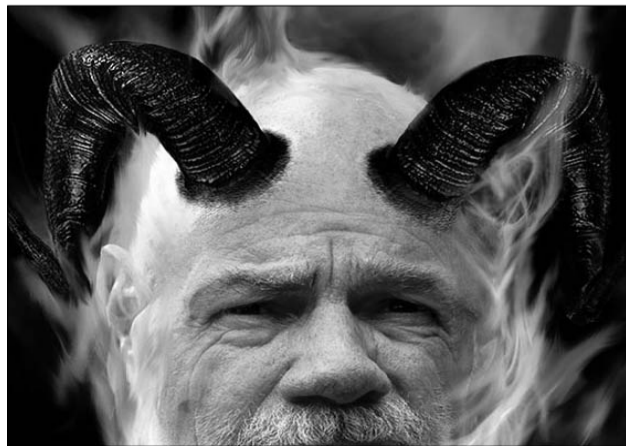
Beszéld el, ah! hogy ... gyalázat reánk!
Nem elég, hogy mint tölgy, kivágtatánk:
A kidült fában őrlő szű lakik...
A honfi honfira vándaskodik.
Testvért testvér, apát fiú elad...
Mégis, ne szóljon erről ajakad,
Nehogy ki távol sír e nemzetem:
Megútálni is kénytelen legyen!..

Stoffán György

A liberalizmus, a világ és a magyarság rákfenéje!

„Kik azok, akinek érdekében áll egy engedelmes bégető csordává tenni valaha volt büszke népeket, nemzeteket? Milyen gigantikus érdekek húzódnak a vedd meg, fogyasztd el, dobd el, és újra vedd meg kódolt parancsa mögött?”

Sokat gondolkodom mostanában azon, hogyan juthatott odáig a világ, mint ahová jutott? Mi vezethette a homo sapiens egyes csoportjait odáig, hogy leválsa ősi Istenét, a pénz és a szabadelvűség világ, nemzetnyomorító és romboló bálványára? Kik azok, akinek érdekében áll egy engedelmes bégető csordává tenni valaha volt büszke népeket, nemzeteket? Milyen gigantikus érdekek húzódnak a vedd meg, fogyasztd el, dobd el, és újra vedd meg kódolt parancsa mögött? Kiknek áll érdekében baromként behajtani az embereket abba a látszólag csillogó, villogó, valójában azonban kilátástalanul sötét utcába, ahol mézes-mázos szavakkal csábítanak a ma könnyen felvehető hitelek nyújtotta látványjától eufóriájába? Majd aztán a soha vissza nem fizethető adósság zálogaként először vagyondod, majd lelked, jelened, jövőd s végül egész nemzeted vagyondát kérik cserébe! Kik azok, akik törvénybe akarják iktatni a sehová nem

vezető (biológiailag és a társadalmilag is zsákutcának tekinthető) egynemű emberek házasságát? Kik azok, akik törvényesíteni akarják a könnyű drogok használatát, ami ideig, óráig kába, könnyen befolyásolható zombivá tesz, hogy aztán saját magát valós felismerését is kihúzzák szellemi talpazatod alól?

Nos ők a LIBERÁLISOK, vallásuk a SZABADELVŰSÉG, Istenük a PÉNZ, céljuk az ÉRTÉKREND VEGSŐ ELTÖRLÉSE!

Ma Magyarország a Globális Világbirodalom által irányított politika végsőkéig lerabolt és kirabolt színtere. A fentieknek köszönhetően odáig jutott ez a nemzet, hogy lemondott a létezés szellemi, lelki és erkölcsi alapjairól és mindent csak számszakilag tud és képes értelmezni.

Ennek értelmében nincs jó és nincs rossz. Most kell kényszerűen arra rádőbennünk, hogy a semmi, azaz a pénzre alapoztuk az életünket. Így történhet meg az, hogy amikor kihúzzák a pénzre alapozott életünk alól ezt a virtuális jelet, akkor összeomlik minden, és nem marad semmi, csak egy tátongó kilátástalan úr.

Persze ma Magyarországon a liberalizmust kritizálni főbenjáró bűn. Az emberek döntő része nyilvánosan nem is teszi. Mert, ha mégis, azonnal kiderül róluk, hogy sovíniszták, irredenták, vagy ami a legrettegettebb bélyeg, az a rasszizmus vádja.

Mert mit is jelent a liberalizmus szerint rasszizmusnak lenni ma Magyarországon? Például nyilvánosan magyarnak vallani önmagunkat, a magyar fajt, a magyar tulajdont, földet, vizet, természeti kincseket megvédeni. Tradicionális, több száz éve ismert és elismert magyar termékeket piacra tartani és magyaroknak azokat megvásárolni. Na nem, ne légy ilyen gusztustalanul kirekesztő magyar, mondja a li-

berális, miért lenne az a természetes, hogy ősi országod javaival együtt örökre a tied maradjon?

A szabadkőműves szellem szerint nincsenek jó vagy rossz válaszok, csak válaszok vannak. Sarkítva az, hogy gyilkos vagy áldozat vagy, az önnön szabad döntésedtől függ csupán.

Minden szakrális rendszerben benne van a jó, a liberalizmusban nincs jó és rossz, ez emberi döntés függvénye csupán, mármint az, hogy ki mit tart jónak és rossznak. Így nincs lelkiismereti felelősség, a liberalizmusban a szabadság gátja: az istenhit, a hagyomány és a család. A közjó itt nem létezik, nincs szolidaritás, az állam is csak azt garantálja, hogy pénzt tudjál szerezni. A szűkülő források miatt kívánatos az idősök mielőbbi elhalása. Nincs igazság, mivel nincs jó és rossz, mindig a helyzetnek megfelelően döntenek, lásd Alkotmánybíróság. Így válik a jogok és kötelességek kérdése is relatív. Tehát a bíróságokon igazság sem létezik, csak jog. Nincs már megkérdőjelezhetetlen isteni kinyilatkoztatás, szakrális bölcsesség, csak az emberi ész önmagában való léte, és ezért az adott helyzet megfelelően változtatható magyarázata. Ezután semminek nincs biztos tartalma, jelentése. Azonban, ha a szavak értelme, jelentése változik, akkor végül minden értelmezhetetlenné válik. Gondoljunk csak arra, hogy tartalmilag megszűnik a bűn értelmezhetősége, de az olyan szavaké is, mint a gátlástalanság, a szabadság, a szeretet, vagy az igazság. Így a bűn, ami befolyásolja az életed, értelmezhetetlenné válik.

Mi hát a konzervatív értékrend, melyről lassan, de biztosan el akarják velünk hitetni, hogy valami rossz embertől, Istentől elrugaskodott pejoratív szellemiség. A konzervativizmus röviden a liberalizmus szöges ellentéte, konzerválni igyekszik az abszolút és vitathatatlan értékeket, a jóra azt mondja, hogy jó, a rosszról pedig azt, hogy rossz. Vannak válaszok, méghozzá jó és rossz válaszok, mert van egy talpazat, melyet úgy hívnak, hogy értékrend. És ez az értékrend azt mondja, ha nem tér magához a világ liberális tévelygéseiből, akkor a világ elveszik, Magyarországgal együtt!

Zsigó Viktor
Lajosmizse – 2009-06-01 – Polgár Info